

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 19 (1099)

Gorica - četrtek, 7. maja 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

Pomen junijskih volitev

Prvo nedeljo junija, to je 7. junija, bomo imeli v naši deželi občinske in pokrajinske volitve. Obnoviti bo treba občinske svete v vseh naših občinah, enako mestnih kot v podeželskih, ter tudi pokrajinske svete. Vsem tem upravnim organom je namreč potekla petletna mandatna doba. Priprave na volitve so že v polnem teku; povsod so že pobirali podpise za kandidatne liste kot predpisuje zakon. Predložiti je treba tudi kandidatne liste.

Vodstva političnih strank so sedaj zaposlena s tem delom. Pregledujejo, koga bi znova kandidirali in koga bi izpustili iz enega ali drugega vira ter ga nadomestili z novimi imeni. Pri tem seveda ne gre brez trenj in sporov osebne ali krajevne značaja. To so neizbežne stvari pri vsakih volitvah. Potrebno je le, da take spore znamo demokratično rešiti. To se pravi, da znajo ljudje sestiti k mizi in se porazgovoriti, tako da iznese vsak svoje misli, vsak svoje zahteve in poglede. Potem pa je treba trezno presoditi položaj in najti skupno rešitev tako, da ne bo trpela sloga med nami. Gorje, če se pri teh razgovorih kdo utrmi in hoče vsiliti svoje stališče za vsako ceno, tudi na škodo složnega dela pri volitvah in po njih. To bi bilo diktatorsko postopanje. Žal, smo Slovenci k takemu načinu pogajanj precej nagnjeni. Naj gre pa vse skupaj k vrugu, če nočejo sprejeti mojih zahtev! Takšno postopanje je v demokraciji najbolj pogubno, za nas bi bilo dvakrat pogubno, ker bi se še bolj skrčilo število naših slovenskih glasov. Pri razgovorih je zato potrebno najti pametno enotnost in slogo zaradi skupnih koristi. Seveda mora pri takem postopanju vsaka stran nekaj popustiti.

NI CAS ZA OČITKE

V petih letih od zadnjih občinskih volitev se je nabralo marsikaj, kar bi si sedaj lahko med seboj očitali. Saj nihče ni nezmožljiv in nihče ne zadene zmeraj pravega. Toda sedaj pred volitvami ni časa za take očitke, temveč je potrebno, da med ljudmi utrđimo zavest, da samo kdor

voli slovensko listo, voli slovensko, izpriča, da je Slovenec. Se vsi, ki so pripravljali kake statistike, so se ozirali predvsem na glasove, ki so jih dobile slovenske liste pri volitvah. Zaradi tega je nujno, da se sestavijo kandidatne liste s čim širšo podlago med volivci. Ti naj s preferenčnimi glasovi odločijo, kdo naj bo izvoljen, ko ne morejo biti izvoljeni vsi kandidati, čeprav vemo, da bi lahko imeli še enkrat toliko izvoljenih kandidatov, če bi vsi Slovenci volili slovenske liste.

TUDI V POKRAJINSKE SVETE SLOVENSKE ZASTOPNIKE

Prihodnje volitve so za nas posebno važne, ker moremo mirno postaviti svoje slovenske liste in jih voliti z gotovostjo, da bodo naši kandidati izvoljeni. Čim več bo glasov, tem več bo izvoljenih kandidatov. Kolike važnosti so samostojne slovenske liste in slovenski izvoljeni zastopniki na njih, nam priča primer slovenske Koroške. Tam pri državnih volitvah niso postavili svojih lastnih slovenskih kandidatnih list. Zato je bilo od milosti nemških socialistov odvisno, ali bo prišel v deželni zbor tudi slovenski socialist Ogris.

Drugeče je, če je tak kandidat izvoljen na samo slovenski listi. V takem primeru nima nikogar nad seboj, ki bi mu ukazoval, ukazuje mu le njegova vest in pa volivci, ki so ga izbrali. Le tako izvoljen slovenski kandidat more reči: Hlapec nikomur! Slovenski socialist in komunist, če bo morla izvoljen, ne bo mogel tega reči nikdar, ker bo nad njim partijsko vodstvo, ki je italijansko.

Tako na Tržaškem kot na Goriškem imamo veliko možnost, da izvolimo svoje slovenske in demokratične kandidate v pokrajinske svete. Tako izvoljeni kandidati bodo naši in samo naši, od nikogar odvisni. Seveda bomo morali vsi slovenski volivci zanje glasovati. Naša in samo naša bo torej krivda, če bi nobenega kandidata ne izvolili v oba omenjena sveta. Uverjeni smo, da se to ne bo zgodilo. Slovenski demokratični kandidati morajo zato priti tudi v pokrajinske svete!

Občinske volitve na Koroškem

Ze tretjič v tem letu so Korošci volili svoje predstavnike: najprej — 22. februarja — v deželni zbor, teden nato v državni zbor in 26. aprila še v občinske odbore. Pri vseh volitvah v Avstriji je v zadnjem času socialistična stranka (SPÖ) bolj ali manj močno napredovala, medtem ko je avstrijska ljudska stranka (ÖVP) beležila precejšnje izgube, pri državnozbornih volitvah celo tako izdatne, da je iz absolutne večine padla na drugo mesto in s tem bila prisiljena — koalicijska pogajanja so se razbila — iti v opozicijo.

Pri občinskih volitvah sta obe večinski stranki malenkostno napredovali (za 1,9 oziroma 1,3%), medtem ko so liberalci in komunisti nekoliko nazadovali. Nazadovale pa so tudi imenske in slovenske liste.

Slovenci so nastopili s samostojnimi listami v 17 občinah v okrajih Celovec-podeželje, Beljak-podeželje ter Velikovec. V dvanajstih občinah so dobili manj glasov kot pred šestimi leti in tam zgubili skupaj osem občinskih svetovalcev. Ponokod je bila zguba nepričakovano visoka kot npr. v St. Jakobu v Rožu, kjer je od doslej treh slovenskih odbornikov ohranil svoj sedež samo še eden.

Najbolj so Slovenci obdržali svojo pozicijo še v Podjuni, v okraju Velikovec, kjer so v 7 od 18 občin nastopili s samostojnimi listami. Tu so sicer zgubili tri mandate, toda v treh občinah so pridobili glasove in s tem tudi občinske svetovalce. Posebno lep je bil prirastek v Zitari vesi in v Pliberku. V Globasnici, kjer so bili Slovenci s štirimi odborniki izredno močno zastopani v občinskem svetu, je tik pred volitvami prišlo do cepitve, nakar so postavili kar dve slovenski listi — in izgubili enega odbornika.

V Bekštajnu in Svetni vasi pa so Slovenci šli drugo pot, kot jo v nekaterih krajih že dalj časa vršijo: postavili so svoje ljudi na liste večinskih strank. Posebno Svetna vas je v tem oziru zanimiva. V zadnji dobi so tu imeli Slovenci še dva sedeža v občini, kljub temu pa so prišli z obema strankama do sporazuma, tako da so zdaj štirje zavedni Slovenci v občinskem odboru. Seveda pa je ta možnost odprta samo v takih občinah, kjer narodno ozračje to dopušča. Vsekakor bodo koroški Slovenci morali to možnost — vsaj v nekaterih občinah — resno premisliti.

Na vsem dvojezičnem ozemlju so Slovenci imeli dosežek enega zavednega župana, izvoljenega na listi socialistične stranke. Vse kaže, da jih bo v prihodnji poslovni dobi več. Značilno je, da so vsi ti nosilci socialističnih list, medtem ko z Ljudsko stranko do takega zblizanja še nikjer ni prišlo. Med resnimi kandidati je tudi Janko Ogris iz Bilčova, ki je bil pri zadnjih deželnozbornih volitvah kot zastopnik Slovencev izvoljen v deželni zbor.

Prince Sihanuk, šef Kambodže, je to dobro vedel, pa previdno molčal. Le če so Amerikanci prileteli na to od komunistov zasedeno ozemlje, je povzdignil svoj glas in zarohnel proti ameriškim »agresorjem«. Nikdar nismo zasledili, da bi bila

Sindikati - nova politična sila

Delavski sindikati so bili ustanovljeni z namenom, da pomagajo delavcem pri izboljšanju njih gospodarskega položaja. Zato smo od zadnje vojne sem videli, kako so se potegovali in borili za izboljšanje ekonomskega položaja delavcev: za višje plače, za večjo varnost na delu, za zmanjšanje delovni urnik, za boljše higienske pogoje v tovarnah in podobno.

Pri teh svojih zahtevah so se sindikati naslonili na razne politične stranke. S tem se je pa tudi porušila sindikalna enotnost, ki je zavladala takoj po končani vojni. Nastale so tri samostojne sindikalne organizacije: CGIL (Confederazione Generale Italiana del Lavoro), ki se je povezala s socialistično in komunistično stranko; UIL (Unione Italiana del Lavoro), ki se je povezala s socialnimi demokrati; CISL (Confederazione Italiana Sindacati del Lavoro), ki se je naslonila na Krščansko demokracijo. S tem so sindikati postali tudi nosilci neke določene politične in svetovnonazorske ideologije.

Polemičen Titov govor

Letos se je Tito za prvi maj mudil na Reki. Tam je tudi imel govor, ki je zlasti v inozemstvu vzbudil zaradi polemičnega tona splošno pozornost. Titov govor je bil zelo razborit, na nekaterih mestih kar napadalen.

Najprej je dejal, da je prebivalstvo Reke pred 25 leti hrepeneče čakalo, da bi ga partizanske enote osvobodile izpod fašistične pte. Toda Titove čete so mesto obšle, ker je Tito vedel, kaj se pripravlja in kaj bi se bilo zgodilo, če bi Jugoslavnani ne bili prišli pravočasno na Sočo. Le na ta način je uspelo dobiti Jugoslaviji nazaj Istro, Reko, Pulj in Slovensko Primorje.

Te besede so imele močan odjek zlasti v italijanskih nacionalističnih krogih. Chino Alessi, glavni urednik tržaškega dnevnika »Il Piccolo« je smatral celo za potrebno, da v zvezi s tem napiše uvodnik »Komu zvonijo zvonovi?«

Tito se je spravljal tudi na Amerikance. »Poglejte — je vzkliknil —, kaj počenjajo militaristične, reakcionarne klike v daljni Aziji in na Srednjem Vzhodu: pred nekaj dnevi so v odkriti agresiji udarili na Kambodžo, nam prijateljsko neuvrščeno deželo. Ameriške čete so skupaj z reakcionarnimi fašističnimi četami Saigona napadle to deželo in odprle tako tretjo fronto. Glasno protestiram in najostreje obsojam take napadale bojne pohode, na kakršne so šli v Kambodžo, v Vietnamu in na Srednjem Vzhodu.«

Seveda je moral vzeti Tito v zaščito tudi Arabce in udariti po Judih. »Izrael je samo orodje v rokah tistih, ki imajo svoje interese na Sredozemskem morju. Če ne bi imel tako velikih pokroviteljev, se ne bi drznil vzdigniti proti arabskemu morju, saj je Arabcev več kot 110 milijonov, Izraelcev pa komaj pet (dejansko komaj tri, op. ur.). Toda Izraelci imajo

Takšno stanje je trajalo do zadnjih let, ko so delavci, oziroma njih sindikalna vodstva začela uvidevati, da je takšna razcepljenost in politizacija sindikalnega dela pravzaprav v veliko škodo delavcem. Zato so začeli vstajati glasovi, da je treba sindikate rešiti pred varuštvo političnih strank in jim znova vrniti njih nekdanji obraz in namen. Takšno gledanje se je začelo javljati tudi v CGIL, to je med komunističnimi in socialističnimi sindikalisti. Izmotavanje iz političnih vezi se je pri sindikatih začelo s tem, da so vse tri organizacije delavcev sprejele sklep, da sindikalni voditelji ne smejo biti istočasno tudi politični voditelji: izbrati morajo med sindikatom in stranko. Tako se je vrsta poslancev in senatorjev morala odločiti za stranko ali za sindikat.

NOVA DELAVSKA ENOTNOST

S takšno depolitizacijo sindikatov je bil postavljen pogoj za enotno nastopanje sindikatov pri pogajanjih za obnovo delovnih pogojev. Uspeh tega novega zadržanja sin-

dikalnih zvez se je pokazal lani jeseni, ko je bilo treba obnoviti vrsto vsedravnih delovnih pogojev. Sindikati so nastopili enotno in podprli svoje zahteve z vrsto stavk, ki so zadobile vsedravnih obseg in zajele vse delavce. To je bila velika preizkušnja nove sindikalne enotnosti, ki je odlično prestala preizkus. Ta uspeh je dal novega zagona sindikalizmu, ki so uvideli, da je enotnost delavcev izredno močna sila, ki more veliko doseči, če ostane nepolitična in v okviru delavskih zahtev.

Ob tem spoznanju je dozorela nova ideja: sindikati morejo uporabiti svojo moč tudi za socialno preosnovo celotne italijanske družbe in njenih socialnih struktur. Splošno se namreč opaža, da so italijanske stranke, takšne kot so danes, nezmožne uspešno reševati pereče probleme italijanske družbe. Preveč so med seboj sprte, preveč je osebnih interesov in ambicij, povezanih s strankarskim življenjem. Parlament se izgublja v praznih debatah in ob ne posebno nujnih zakonih, vlada pa nima moči, da resnično vlada, ker ji manjka podpora v parlamentu in v strankah. Od tod številne in težke vladne krize, ki hromijo in zavirajo potrebne preosnove v Italiji.

Zato so spoznali sindikati, da oni lahko postanejo druga odločujoča sila v državi, ki utegne prisiliti parlament in vlado, da bolj pospešeno rešuje probleme s potrebnimi zakoni. Uvideli so, da so v sedanjem političnem in parlamentarnem položaju sindikati tisti, ki morejo s stavkami prisiliti vlado in parlament k hitrejšemu reševanju problemov in k uspešnejšemu delu. Sindikati morejo tudi vsiliti vladi in parlamentu probleme, katerim naj se da prednost pri zakonodaji.

Tako torej prizadevanja sindikatov niso več usmerjena v izključno gospodarsko izboljšanje položaja delavcev, temveč postaja njih prizadevanje širše; tiče se zahtev po širokih socialnih preosnovah. Tako so bile in so še v teku stavke za pospešeno gradnjo ljudskih stanovanj, za izboljšanje zdravstvenega skrbstva in prevoza. Gre torej za zadeve, ki niso izključno ekonomskega značaja in ki se ne tičejo delodajalcev kot takih, marveč celotne državne skupnosti, predvsem pa vladne politike in parlamenta. Oba ta dva organa hočejo prisiliti k bolj pospešenemu reševanju socialnih problemov.

V takšni luči moramo torej gledati na stavke zadnjih tednov, ko si ne stojita nasproti kapitalistični in delavski razred, temveč vlada in parlament na eni strani, delavski sindikati na drugi. Takšno stanje je sicer nekoliko čudno, rekli bi paradokсно, toda dejstva so dejstva. In sindikati računajo z dejstvi.

MIKLAVZ BOZIC

Razširitev vojnega spopada v jugovzhodni Aziji

Ze več let se je dogajalo, da so vietnamske komunistične čete napadale Južni Vietnam z ozemlja sosednje države Kambodže. Tam ob meji so se uredile na tujem svetu svoje izhodiščne postojanke, svoja zatočišča in svoj glavni stan.

Prince Sihanuk, šef Kambodže, je to dobro vedel, pa previdno molčal. Le če so Amerikanci prileteli na to od komunistov zasedeno ozemlje, je povzdignil svoj glas in zarohnel proti ameriškim »agresorjem«. Nikdar nismo zasledili, da bi bila

vsem svetu označujejo za »novo kriminalno pustolovščino ameriškega imperializma«. Čeprav vsi dobro vedo, da Amerikanci ne mislijo ostati v Kambodži kot se Sovjeti ostali na Madžarskem ali na Češkoslovaškem, pa kot papige ponavljajo obtožbo o ameriški invaziji.

Predsednik Nixon je svoj sklep očistiti kamboško ozemlje vietnamskih gverilcev pogumno in takoj javil po televiziji ameriškemu prebivalstvu. Povedal je, da se je za to odločil, da bi zaščutil življenje ame-

riških vojakov v Vietnamu in pospešil konec vietnamske vojne.

Vojaška operacija se je pričela 30. aprila in še traja. Pri njej sodeluje 30.000 južnovietnamskih vojakov ter številni ameriški oddelki. Namen te operacije je uničiti vse postojanke vietnamskih gverilcev ter ozemlje očistiti komunističnih utrd. Vse to je bilo mogoče, ker ima Kambodža po zrušenju princa Sihanuka protikomunistično usmerjeno vlado, ki dobrohotno spremlja ameriške akcije na njenem ozemlju.

Naš bližnji in mi

V Argentini je učakal šestdeset pomladi dr. Vinko Brumen, neutrudni pisatelj psiholoških študij, esejist, predavatelj in avtor dveh knjig, ki sta izšli v Buenos Airesu: »Iskanja« ter »Srce v sredini« (knjiga o dr. Janezu Ev. Kreku). Dr. Brumna se spominjamo tudi tu na Primorskem, saj je po zadnji vojni nekaj časa učil na naših šolah. Ko mu voščimo vso srečo pri njegovem tako plodnem delu za ohranjanje in rast najvišjih vrednot slovenstva, želimo istočasno našim bralcem posredovati nekaj njegovih misli, ki jih je strnil v spisu »Naš bližnji« ter izžarevajo nepotvoren koncilski duh.

Evangelij nam zapoveduje, da naj bližnjega ljubimo kakor sami sebe. Katekizem nas uči, da je naš bližnji vsak človek, bodisi prijatelj ali sovražnik. Kako pa izpolnjujemo evangeljsko zapoved mi? Kako ravnamo tedaj, ko nam na bližnjem ni kaj všeč, ko, recimo, živi v zmoti, jo zagovarja in oznanja, ali vsaj mi mislimo, da je tako? Ga ljubimo, kakor bi sebe, če bi bili v istem položaju? Ravnamo, kakor bi želeli, da bi ravnali z nami?

NOBEN CLOVEK NI POOSEBLJENA ZMOTA

Zmota je zmota, torej neko zlo. Zlo moramo poskušati odpraviti ali premagati. Toda dobro moramo vselej razlikovati med zmoto in pa med tistim, ki se moti. Z njim ne moremo ravnati, kakor da bi bil posebej zmoten, kakor da je on sam zmota, torej neko zlo.

Ne smemo pozabiti, da kdor se moti, tudi ne živi zmote kemično čiste, take kakor se kaže v svoji logični formulaciji. Za posameznega človeka to velja še mnogo bolj kakor pa za gibanja, ki so se razvila iz nekega zmotnega nauka in ga skušajo ostvariti. A že o njih pravi papež Janez XXIII. v okrožnici »Mir na zemlji«, da »ne smemo enačiti napačnih filozofskih nazorov o naravi, izvira in namenu sveta in človeka z zgodovinskimi gibanji, ustanovljenimi z gospodarskim, socialnim, kulturnim ali političnim namenom, niti tedaj, če ta gibanja izvirajo in se še zmeraj navduhujejo iz teh teorij; res se formula nauka, ko je enkrat natančno določena, ne spreminja več, gibanja pa žive v spremenljivih konkretnih razmerah, ki nujno globoko vplivajo na razvoj nauka...« (Janez XXIII., »Mir na zemlji«, Rim 1964, odst. 157, str. 40).

Se bolj kakor za gibanja, velja to za ljudi, za človeške osebe. Tudi kadar te prevzamejo kake napačne nazore ali nauke, se ti nazori v njih prilagajajo njihovi osebni sestavi in spreminjajo vzporedno z njihovim razvojem in razvojem njihovih skušenj v svetu. Marsikdaj za formulami nauka iščejo in vidijo resnice, ki jih iščemo in vidimo tudi mi, čeprav v drugačnih formulacijah. Marsikdaj smo si v resničnih, živih nazorih mnogo bliže, kakor pa v naukih, ki jih eni in drugi nekako uradno zastopamo. Tudi pri drugih, čeprav so na zunanji zapadli zmoti, moramo dopuščati in iskati tako voljo do resnice, kakor jo imamo mi.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Razglasitve novih svetnikov

V prihodnjih mesecih je predvidenih več razglasitev novih svetnikov. 3. maja je sv. oče razglasil za svetnika Leonarda Murialdo, 10. maja sledi Viktorija Couderc, 31. maja Juan de Avila in 21. junija hrvaški mučenec Nikolaj Tavelić. V septembru in oktobru pa bosta razglaseni za cerkveni učiteljici sv. Terezija Avilska in sv. Katarina Sienska. To bo prvi primer v zgodovini Cerkve, da bosta dve svetnici odklikovani s tem naslovom. Doslej je ta naslov pristojal le moškim.

Bo Videm sedež italijanskega evharističnega kongresa?

Za leto 1972 je predviden v Vidmu italijanski evharistični kongres. Dokončna odločitev pa ni še padla. Vse župnije v videmski nadškofiji so morale do 15. aprila sporočiti, ali so za to, da bo ta kongres v Vidmu, in kako si zamišljajo izvedbo tega kongresa; to še posebno, ker je priprava kongresa združena s precejšnjimi stroški.

Odklonili so amnestijo

Španski državni poglavar general Franco je pomilostil trinajst duhovnikov, ki so bili obsojeni na zapor od 10 do 12 let, ker so podpirali prizadevanje Baskov za

A četudi je bližnjikov nazor res zmoten, »pravičnost terja«, pravi isti papež, »da zmeraj ločimo zmote od tistih, ki jih zgreše, celo tedaj, kadar gre za ljudi, ki s svojimi napačnimi nazori ali nejasnimi pojmi nasprotujejo veri in npravosti. Zakaj človek, ki je zašel v zmoto, s tem ne preneha biti ud človeštva in ne izgubi svojega dostojanstva človeške osebe, ki jo je treba zmeraj spoštovati. Vrh tega v človeški naravi nikoli ne ugasne možnost, da se zmotam odpove in poišče pot do resnice. V tej zadevi človeku tudi nikoli ne manjka pomoči neskončne božje Previdnosti. Tako se torej lahko zgodi, da se kdo, ki mu danes manjka jasnost vere ali je zašel v zmoto, jutri lahko razsvetljen po božji luči spet oprime resnice. Če se torej katoličani zaradi zunanjih stvari družijo z ljudmi, ki v Kristusa sploh ne verujejo ali pa verujejo napačno, ker so pač v zmoti, so jim lahko priložnost ali spodbuda, da pridejo do resnice.« (Tam, odst. 156, str. 40).

SPOSTOVATI DOSTOJANSTVO CLOVEKA

To se pravi: četudi je naš bližnji zapadel kakor zmoti, moramo ne le še zmeraj v njem spoštovati njegovo človeško dostojanstvo, temveč moramo svoj boj proti zmoti voditi vedno tako, da ne pomagamo le abstraktno vzeti resnici do zmage, temveč da zlasti njemu, bližnjemu, ki se moti, pomagamo, da se dokoplje do resnice, katero najčesče že išče, čeprav v zmoti. Ne prezirimo, da papež govori o verskih in npravnih zmotah, torej najtežjih! Koliko bolj bo to veljalo, kadar gre le za kake znanstvene, politične ali podobne zmote.

Bližnjemu pa moremo pomagati, da se izmota iz zmote, če ne le skrbno razločimo v njegovih nazorih vsako zrno resnice od gotove zmote, temveč tudi iščemo in priznavamo njegovo pošteno prizadevanje, da najde resnico, ki jo trenutno morda napačno vidi v zmoti. Kolikor pa je res v zmoti, moramo čutiti usmiljenje z njim, ne pa ga obsojati! Naj vedno vidi, da nam v našem naporu in boju gre zmeraj res le za resnico in ne morda za to, da pokažemo svoj prav in se izkažemo kot pravičniki.

Zato pa »ne polemika, ampak dialog«. Saj polemika »razdvaja in razkraja in je karakteristika preteklosti«. Dialog nam je potreben z vsemi ljudmi, zlasti pa še s tistimi, ki so zapadli zmoti. »Za dialog pa je treba notranje zrelosti, iskrenosti, plemenitosti, širine duha, zmožnosti poslušanja in — ne ustrašimo se govoriti krščansko — treba je veliko potrpežljive ljubezni.« Le »farizeji so preveč zakopani v svoj prav in so zožili okoli sebe krog tako tesno, da nikdar ne morejo biti vidici« (Glas SKA XIII/10, s 15-6-1966). Zato pa farizeji ne preganjajo le tistih, ki se motijo, ampak prav tako tiste, ki odkrivajo in oznanjajo nove ali globlje resnice, kakor pa jih farizeji posedujejo. Na križ so spravili Kristusa in skozi vso zgodovino ubijajo preroke.

Farizeji zaradi svoje zaprtosti v lastni

prav ne morejo biti vidici; ne morejo videti resnice kot take, vidijo le lastni prav. Seveda morejo še manj jasno videti in presoditi položaj, v katerem je bližnji, ne morejo bližnjega umeti, ne morejo mu pomagati, da se izkoplje iz težave. Zato ga raje pobjeje. Da ne bomo mi taki in da bomo v prizadevanju za zmago resnice našli pravo pot in prave načine, da bomo znali za resnico res pridobivati skrbimo najprej, da iz sebe spravimo vsako farizejstvo, vsako zaprtost v lastni prav, vsak napuh posestnikov resnice, vsako vzvišeno sodnikov.

Bližnjega moramo ljubiti kakor sami sebe. Če smemo naobrtni katekizem, bi dodali: Naš bližnji pa je vsak človek, naj misli tako kakor mi ali ne, naj ima prav ali napak, naj služi resnici ali trpi zmoto. Vsak človek!

DR. VINKO BRUMEN

Redovniki in redovnice na Češkoslovaškem

Ustanova Ackermannsgemeinde je postrela nemški javnosti ob koncu lanskega leta s točnimi podatki glede redovnikov in redovnic na Češkoslovaškem. Na Češkem in Moravskem je 28 moških in 37 ženskih redovnih skupnosti, na Slovaškem pa 12 moških in 18 ženskih. Moški redovi imajo 1221 članov, ženski pa 4982. Te številke lahko primerjamo s podatki iz leta 1950: tedaj je bilo 1910 redovnikov in 10.660 redovnic na Češkoslovaškem. V pokouju živi danes 281 redovnikov in 2702 redovnic.

Z GORIŠKEGA

Jurjevanje slovenskih goriških skavtov

Prijazna vasica Peč je kraj, ki smo si ga letos izbrali za skavtske obljube; in to prav zaradi tega, ker se je v preteklem letu v vaseh Rupa in Peč najbolj razširila naša organizacija. Kakor po navadi je bilo jurjevanje združeno z enodnevnim taborjenjem: tako so mogli mnogi novinci poskusiti, da je življenje pod šotorom res edinstveno doživetje, ki nam da čisto nov odnos do narave. Zlasti večer ob tabornem ognju ima nekaj prijazno skrivnostnega v sebi, ker nas vsaj za nekaj časa ponese iz vrveže vsakdanjega življenja v pristno naravno območje.

V nedeljo 3. maja pa se je že zgodaj začela zbirati mladina iz vseh vasi, v katerih ima naša organizacija svoje predstavnike. Po zanimivi igri, pri kateri so se vsi navdušeno potegovali za bogate nagrade, se je prostor pred cerkvijo na Peči napolnil s skavti, volčiči in novinci.

Poudariti moramo besede iz nagovora mašnika g. Jerčičja: da pri skavtih in volčičih ni bistvena zunanost: obleka, izleti, taborjenje. Važno je, da imamo vedno pred očmi, kar obljubimo, tako da obljuba in zakoni ne ostanejo samo lepo in slovesno izgovorjeno besedilo, temveč da prepričajo vse naše življenje.

Po sv. maši je podala obljubo 15 novih skavtov in 12 novih volčičev. Ko smo nato vsi skupaj obnavljali svoje obljube, smo se zavedali, da tako številni naraščaj zagotavlja še nadaljnjo rast naše skupine.

Sledilo je kosilo, ki je moralo biti kar dobro, saj ga za nekatere zamudnike ni nič ostalo.

Se velika igra in še zaključni taborni ogenj, pa smo se začeli počasi odpravljati domov. Spet nas je dan skavtskih obljub združil in še enkrat nam je pogled na tako številno skupino potrdil, da nismo sami in da se spleča nadaljevati pot idealov, ki jih predstavlja besedilo obljube.

P. S.

S TRŽAŠKEGA

Zadnja seja repentabskega občinskega sveta

Pred kratkim je bila zadnja seja repentabskega občinskega sveta pred bližnjimi upravnimi volitvami. Zupan Mihael Guštin je podal podrobno poročilo o delovanju občinske uprave od 11. novembra 1964 dalje. Pri tem je omenil javna dela in razne pobude za razvoj turizma in kmetijstva, za šolstvo in socialno skrbstvo. Iz županovega poročila je razvidno, da je sedanja občinska uprava, ki jo sestavljajo svetovalci Slovenske skupnosti, vestno izpolnila svoje dolžnosti do vseh občanov. Na seji je občinski svet odobril tudi program javnih del v okviru gospodarskega načrta za leto 1970.

Prvomajsko slavlje v Bazovici

V prejšnji številki našega lista smo poročali o obisku na Tržaškem pevskega zbora »Stanko Premrl«, ki ga sestavljajo ljubljanski bogoslovci in ki ga vodi prof. Rafko Valenčič. Nad 50 bogoslovcev je zaključilo svoje nastope v Bazovici z bogatim koncertom cerkvenih in narodno-umetnih pesmi v kino dvorani ter v Slomškovevemu domu. Zal pa moramo ugotoviti, da so vaščani pokazali premalo zanimanja za nastop tako odličnih pevcev. Kaj je vzrok, da nekaterih naših vaščanov ne pritegne nobena prireditev?

Več zadoščenja kljub mrzlemu in deževnemu vremenu pa smo imeli prvega maja, ko je bila naša kino dvorana nabito polna. »Slomškovev dom« je namreč priredil že tradicionalni prvomajski praznik z bogatimi in pestrimi kulturnimi sporedom. Dr. Teofil Simčič je v svojem priložnostnem govoru poudaril, da je rešitev perečih socialnih problemov, ki tarejo današnji svet, v krščanski ljubezni in ne v sovražstvu in sili. Ko je govoril o naših razmerah, je obsodil tiste starše, ki ne pošiljajo svojih otrok v slovenske šole. Miro Opelt, ki je spored povezoval, se je med drugim spomnil 25. obletnice osvoboditve in zloma nacifašizma ter je odločno obsodil nedavno oskrambo spomenika bazoviških junakov.

V kulturnem sporedu so nastopili razni mladi ansambli s modernimi in narodnimi motivi. Najprej so nastopili mladi harmonikarji ansambla »Miramar Juniors«, ki jih vodi prof. Elijana Zajc in ki so prejeli prvo nagrado na nedavnem tekmovanju v Recanatu. Prav tako so navdušili mladi kitaristi, saksofonisti in orglarji ansambla »Slomšek«, ki jih prav tako vodi prof. Zajčeva ter solistka na orgle !1-letna Ksenija Brass iz Bazovice, ki je prejela absolutno prvo nagrado na omenjenem tekmovanju. Nato so nastopili z vrsto umetnih in narodnih pesmi cerkveni mešani pevski zbor iz Ukev v Kanalski dolini, Fantje izpod Grmade pod vodstvom Iva Kralja, cerkveni pevski zbor iz Bazovice pod vodstvom prof. Zajčeve in svetoivanški cerkveni pevski zbor pod vodstvom Nade Zerjal. Najbolj pa je navdušil poslušalce mladinski pevski zbor »Slomšek«, ki ga prav tako vodi prof. Zajčeva. Navdve zabaven je bil Svetoivančan Josip Kravos, ki je pripovedoval svoje medvojne dogo-

divščine iz koronejskih zaporov.

V okviru prvomajskega praznika je bila v Slomškovevemu domu odprta tudi razstava šestih mladih slovenskih umetnikov in sicer: Zore Koren, Roberta Kozmana, Francka Vekjeta, Francka Volka, Edvarda Žerjale in Borisa Zuljana. Slednji je pred kratkim razstavljal v pasaži Rossoni.

V prostorih Slomškovega doma je bila zvečer prosta zabava, na kateri je igral ansambel »Kras«.

Br. Jože Rovtar obiskuje katoliške šole

Jezuitski brat Jože Rovtar, ki pomaga inšpektorju katoliških šol v severnem delu lusaške nadškofije v Zambiji, nam je opisal eno svojih potovanj.

Bil je lep, jasen dan, ko smo se odpravili v Chembe, kjer je ena od naših najtežje dostopnih šol. Morali smo peljati šolske potrebščine in učiteljske plače. Pot je zelo slaba in nevarna, zato smo napravili izkušenega šoferja br. Perdika, Slovaka, da nas je zapeljal v svojem land-roverju.

Do šole smo prispeli ob osmih zvečer. Hitro so nas obkolili otroci in učitelji, ki po več mesecev ne vidijo avtomobila. Prešli smo v »razredu« (železna konstrukcija, streha, nič zidov!). Sredi razreda smo napravili ogenj in kramljali z učitelji.

Drugo jutro je bila najprej maša. Okrog štirideset jih je prišlo k zakramentom tj. skoraj vsi krščeni, čeprav pride duhovnik le dvakrat ali trikrat na leto do teh oddaljenih vernikov. Po maši smo se srečali s plemenskim poglavarjem in razpravljali o potrebah šole, medtem ko so otroci pomotali, nosili vodo in kuhali zajtrk. V vaseh je navada, da otroci ostanejo cel teden v šoli, le ob sobotah gredo domov v svoje vase. Med tednom si sami kuhajo in stanujejo v preprostih kolibah.

Na poti nazaj smo videli slona, ki se je dostojanstveno sprehajal po goščavi. Sicer pa smo bili zamišljeni. Mislili smo na zapuščeno vasi, kjer so tako veselili vsakega misijonarjevega obiska, kjer so tako željni pouka in verskega nauka, le da je misijonarjev tako malo.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Smrt ugledne žene na Vrhu

Vse otroke je kot dobra in skrbna mati vzgojila v krščanski veri in narodno zavedenju duhu.

Devetakova p. d. Čotova gostilna je zaslovela zlasti za časa fašizma, ko so se v njej zbirali narodno zavedni Slovenci z Vrha in iz okoliških vasi, da so lahko na varnem glasno poudarjali svojo narodnost in veselo prepevali slovenske pesmi.

Mama Terezija, po domače Zuta, je znala vedno najti tolažljivo besedo in si tako prikupiti simpatijo ter naklonjenost domačinov in tudi tujih gostov. Naj ji bo lahka domača zemlja in Bog ji poplačaj vse trpljenje, ki ga je v življenju prestala.

Njenim hčeram in sinovom izrekamo iskreno sožalje ob bridki izgubi in žalosti, ki jih je zadela.

Prvi doživljenjski slovenski diakon

V Rimu je bil posvečen 7. maja letos prvi stalni jezuitski diakon, ki bo to službo opravljal vse življenje, ne da bi kasneje postal duhovnik. Zanimivo je, da je vodstvo jezuitskega reda kot svojega prvega stalnega diakona izbralo prav Slovenca in sicer brata Dragota (Karla) Podgornika. Novemu stalnemu diakonu, prvega Slovenca, tudi mi iskreno čestitamo z željo, da bi uspešno vršil zaupano mu službo vse življenje.

Naše čestitke

Na fakulteti za arhitekturo v Benetkah je z odliko diplomiral Marin Kokorovec. Novemu arhitektu čestitajo prijatelji in znanci. Čestitkam se pridružuje tudi naš list.

Nov doktor

Dne 23. aprila 1970 je napravil doktorat iz filozofije na rimski državni univerzi g. Matej Rus. Branil je tezo: »Čustveni razvoj doraščajoče mladine z vidika dinamične psihologije«. Novi doktor nadaljuje istočasno svoj bogoslovni študij na Gregorijanski univerzi. Vsi znanci in prijatelji mu iskreno čestitajo in želijo še mnogo uspehov na bodoči življenjski poti. Čestitkam se pridružuje tudi naš list.

PRVOMAJSKO SLAVJE V ŠTEVERJANU

Tradicionalno prvomajsko slavje »Med borovci« v Steverjanu, ki ga prireja SKPD »F. B. Sedej«, je tudi letos potekalo v znamenju navdušenja, velikega števila udeležencev in bogatega kulturnega sporeda. Zaradi hladnega vremena se je ves program razvijal v prostorni župnijski dvorani, katero je občinstvo napolnilo do zadnjega kotička.

Slavje je odprl predsednik društva Edi Hlede, ki je pozdravil prisotne, se zahvalil za udeležbo in poudaril kulturno delovanje društva, kateremu predseduje. Nato so se predstavili koroški študentje z instrumentalnim ansamblom ter moškim pevskim oktetom. Z živahno glasbo in petjem so takoj navdušili gledalce, ki radi poslušajo koroško mladino, katera se skoro vsako leto odzove vabilu in pride nastopat v Steverjan.

Sledilo je petje domačega mladinskega zbora in skavtjnj ter mešanega zbora iz Doberdoba, ki ga vodi Karlo Lavrenčič. Obe skupini sta lepo izvajali svoj del sporeda.

Pred mikrofon je nato stopil dr. Maks Gerget, ki je v jedrnatih besedah orisal pomen 1. maja z ozirom na pridobitve delavstva, ki naj z ramo ob rami tudi s kulturnim udejstvom stopa novim uspehom naproti. Mladega govornika je občinstvo nagradilo z burnim odobravanjem.

Ta prvi del sporeda je zaključil domači ansambel »Lojzeta Hledeta« in »Fantov z Britofa«. Ansambel se je kaj dobro uveljavil in smelo nastopa na raznih prire-

ditvah tudi onstran meje. Za oddih je eden članov te skupine povedal tudi nekaj posrečenih »vicov«.

Med odmorom so gostje izrabili priložnost in šli kar za lastnim nosom na kraj, kjer je dišalo po pečenih piščancih in klobasah. Tako pridno so segli po teh dobrotah, da je v kratkem času začelo vsega primanjkovati. Vendar so podjetni Steverjanci hitro poskrbeli, da je spet bilo vsega dovolj.

Drugi del sporeda je začel koroški oktet, ki je z lepim petjem iz tako mladih grl vsem zelo ugajal. Najlepše presenečenje tega dne je bil mešani zbor iz Lješe v Beneški Sloveniji, ki ga vodi g. Rino Markič. Res nismo pričakovali tako številne skupine ter tako ubranega petja. Dvorana se je kar tresla od gromovitega ploskanja. Vsi smo si želeli, da bi se ti pevci še pokazali na naših odrih in izpričali, da slovenska pesem pod Matajurjem še živi in bo še živel.

Za koroškimi muzikanti je nastopil naš najboljši moški zbor na Goriškem »Mirko Filej« pod vodstvom Zdravka Klanjščka. Z njemu lastno mogočnostjo in ubranostjo je zapel tri pesmi ter tudi žel zasluženo priznanje. Spored je zaključil že zgoraj omenjeni domači ansambel »L. Hledeta«.

Naj še omenimo oba napovedovalca Ido Komjančev in Marjana Terpina, ki sta prijetno in tekoče povezovala posamezne točke in tako pripomogla, da se je spored lahko razvijal ter dosegel zaželjeni uspeh, ki ga tovrstne prireditve društva »F. B. Sedej« žanjejo vsako leto.

Slovensko srečanje na Vejni

Prihodno nedeljo, 10. maja, bo praznik v Marijinem svetišču na Vejni. Slovenski verniki bomo imeli mašo ob 16.30. Pri sv. maši bodo sodelovali mladi ljudje, ki za to priložnost pripravljajo novejšo pesmi. Molili bomo tudi za sv. očeta, ki bo 29. maja praznoval 50-letnico mašništva.

Birmovanje otrok na Tržaškem

Italijanski škofje so odločili, naj se birma deli otrokom devetih ali desetih let, to je otrokom, ki obiskujejo peti razred osnovne šole. Razlogi za to odločitev so različni.

Tržaški g. nadškof je dosedaj pokazal razumevanje do staršev, ki se ne morejo sprizniti s to zahtevo in bi radi otroke spravili k birmi takoj za prvimi obhajilom. In to večkrat iz čisto enostavnega razloga, ker se bojijo, da bo nova bela obleka dvakrat potrebna.

Tržaški g. nadškof v posebnem pismu znova poudarja, naj duhovniki sicer počasi, a taktično pripravijo starše, da bodo razumeli zahtevo časa in otroke poslali k birmi eno ali dve leti po prvem obhajilu.

V Trstu bo birma v slovenskem jeziku letos 29. junija.

Predavanje iz zgodovine jugoslovanskih narodov

V sredo, 29. aprila se je pričel v Gregorčičevi dvorani ciklus 5 predavanj iz zgodovine jugoslovanskih narodov. Omenjena predavanja organizira pedagoški odsek Sindikata slovenske šole.

Na prvem izmed teh triurnih predavanj, ki se bodo predvidoma vrstila v sredah in bodo obravnavala zgodovino jugoslovanskih narodov do srede 18. stoletja, je govoril ugledni strokovnjak dr. Bogo Grafenauer, profesor slovenske zgodovine na ljubljanski univerzi. Svoje predavanje je razdelil na tri dele. Najprej je govoril o starih Slovanih do selitev pred koncem petega stoletja, nato o selitvah Južnih Slovanov od Črnega morja do Jadranskega morja in končno o naselitvi Slovencev s posebnim ozirom na Istro. Ob slednjem problemu je prikazal konflikt med italijansko in slovensko oziroma hrvaško historiografijo.

Patriarh Atenagora pozdravlja apostolat za cerkveno zedinjenje

V Avstriji so trije kraji, kjer se novejši čas proži prijateljska roka vzhodnim bratom: najprej Dunaj z ustanovo kardinala dr. Königa »Pro Oriente« (za vzhod), potem Salzburg s »slovanskim inštitutom«, ki mu je novejši čas pridružen tudi regensburški »slovanski inštitut« z znanstvenim delom, in Celovec, kjer se vršijo »ekumenska zborovanja«, predvsem s protestanti in kjer je začela izhajati mednarodna ekumenska revija »Mater Ecclesiae« - »Presveta Bogorodica«, ta predvsem s pogledom na slovanske vzhodne Cerkve.

Patriarh Atenagora je te dni v razgovoru z nekaterimi osebnostmi izrekel priznanje ekumenskimi pobudam na Dunaju in v Avstriji, ker tako lepo pospešujejo zблиževanje med pravoslavno in katoliško Cerkvijo. Patriarh Atenagora zelo ceni dunajskega nadškofa in kardinala, s katerim

je že več let osebno poznan. Dunaj je Atenagora obiskal prvič leta 1926, ko je bil škof na Krfu. Pred tremi leti (1967) mu je dunajska univerza želela podeliti častni doktorat pravne fakultete, vendar se takrat ni mogel vabilu odzvati, čeprav so ga čakali na Dunaju razni tuji in domači odličniki. (Prispelo je tudi slovensko zastopstvo s Koroškega z votivno svečo!) Patriarh je Avstriji hvaležen za vse, zlasti za lepo ravnanje s pravoslavnimi verniki.

Dr. M. T.

Shod ministrantov v Rimu

V Rimu se je zbralo 3.000 ministrantov, ki pripadajo mednarodnemu združenju ministrantov. Sprejel jih je tudi sv. oče in jih nagovoril. Povabil jih je, naj radi odgovorijo na božji klic, da bi postali duhovniki, če jih bo Bog klical.

Slovenski mešani pevski zbor, primerno pomnožen za to priliko, je povzdignil vso slovesnost. Ne le pevovodja Jekše Ciril, ki že dolgo ni igral na orglah in v Argentini še nikdar v tako mogočni cerkvi, je užival ob tem mogočnem petju, temveč tudi jaz in mi vsi smo bili ponosni na našo pesem.

Sveto mašo je daroval g. Kastelic, pridigo pa je imel g. Doktorič. Mogočno je dvignil svoj silni glas in vsi smo veselo čutili, da smo pred Bogom in Marijo prav tako veliki kot največji narodi, čeprav nas je zelo malo po številu.

Za to priliko sem izdal posebno romarsko knjižico, ki je imela vse pesmice in mašne molitve ter je ostala potem vsem našim kot spomin ne le na romanje, temveč tudi kot molitvena knjižica.

Navdušeni smo se vrnili s sklepom, da bomo to romanje vsako leto ponovili. In smo ga vse do leta 1945, ko smo imeli nevesočnost z urugvajskimi romarji in njihovim nadškofom Arragono, kajti cerkveno predstojništvo nam je odvzelo mašo in rezervirani prostor zaradi urugvajskih romarjev, ki pa so prišli z dveurno zamudo

Koncert zbora »Emil Adamič«

Ob 25-letnici obnove slovenskih šol je bil v soboto v Kulturnem domu pod pokroviteljstvom Odbora za slovensko šolo na Tržaškem koncert učiteljskega pevskega zbora »Emil Adamič«, ki ga vodi prof. Branko Rajšter. Goste iz Slovenije, ki sestavljajo omenjeni zbor, je v imenu organizatorjev pozdravil upokojeni učitelj Miro Presel. V imenu profesorjev pa je spregovorila prof. Zora Rebula-Tavčar.

»Združenje staršev« liceja »Francè Prešeren«

G. Ivan Artač je bil izvoljen za predsednika »Združenja staršev« liceja »Francè Prešeren«, gospa Lelja Sancin pa za tajnico. Podpredsednik za klasični licej bo g. Egon Floridan, za realni pa gospa Lidija Jerebica.

Tržaška občina razdeljena na dvanajst rajonov

Na eni zadnjih sej tržaškega občinskega sveta so svetovalci skoraj soglasno sprejeli razmejitve krajevnih skupnosti, v katerih bodo ustanovljene rajonske konzulte.

Tržaško občino so razdelili na dvanajst rajonov, v katerih bo že v kratkem začela posloovati decentralizirana uprava. Mestno središče samo je razdeljeno v tri rajone (Novo mesto-Nova mitnica, Sv. Vid in Staro mesto-Stara mitnica), ostali rajoni pa so naslednji: Kras (vzh.), Kras (zah.), Carbola-Skedenj, Kjadin-Sv. Alojzij, Sv. Ivan-Vrdela, Sv. Jakob, Valmaura-Naselje sv. Sergija, Rojan-Greta-Barkovlje, Kolonja-Skorcklja.

Strinjamo se z decentralizacijo, saj bo tako občanom olajšan stik z upravo. Neobhodno potrebno pa je, da v posameznih rajonskih uradih namestijo dovolj uradniške osebe s popolnim znanjem slovenskega jezika, ker bo le tako omenjena razdelitev dosegla svoj namen, ki je, kot omenjeno, ta, da se občinska uprava približa prebivalstvu.

Za izplačilo odškodnine v zvezi s cesto Oreh-Križpot

Na prošnjo številnih prizadetih lastnikov zemljišč iz Mačkovej, katerim je provinca že pred dvema letoma zasegla znatne površine za razširitev in ureditev ceste od Oreha proti mejnemu bloku na Križpotu je občinski svetovalec Slovenske skupnosti dr. Alojz Tul že pred časom zainteresiral deželnega svetovalca dr. Stoka, naj intervenira pri pristojnih mestih glede izplačila zadevne odškodnine. Ker je pokrajinski svet bil razpuščen in imenovan komisar, ki je pristojen le za redno upravo, se je dr. Stoka obrnil na odbornika za javna dela dežele Furlanije-Juljske Benečije Stopperja. V pismini interpelaciji, o kateri smo poročali pred nekaj tedni, je zahteval, naj deželna uprava čimprej uredi glede izplačila za razlašena zemljišča.

Prejšnji teden je deželni odbornik Stopper odgovoril, da bo pokrajina čimprej stopila v stik s prizadetimi razlašenci ter se z njimi domenila glede višine odškodnine za zasežena zemljišča.

Prizadeti se zahvaljujejo obema svetovalcema Slovenske skupnosti za zanimanje in pomoč ter upajo, da bodo pristojni krogi držali besedo in čimprej zadovoljivo rešili vprašanje izplačila odškodnine.

POSTAL SEM UREDNIK REVJE »DUHOVNO ŽIVLJENJE«

Ta revija, ustanovljena sprva kot priloga »Slovenskega lista«, se je leta 1934 osamosvojila. Ustanovitelj in prvi urednik je bil g. Jože Kastelic. Hotel je priti do tedenske izdaje in je s tem tudi nekaj časa uspel, toda moči slovenskih izseljencev in g. Kastelica niso dale za toliko.

Pred mojim prihodom v Argentino sta izšli že 102 številki. Tudi jaz sem revijo dobival že v Zagreb in v Kostanjevico.

6. marca 1936 je izšla 103. številka, ta pa že pod mojim vodstvom. Nova dejavnost mi je porinila v roke pisateljsko dolžnost in uredniške ter upravniške pose. Od tistega dne je vsak mesec redno

ZA KMETOVALCE

Nevarna doba ali karenc antiparazitarnih sredstev

Med novostmi, ki jih prinaša zakon o antiparazitarnih sredstvih, je predpis, da mora biti na vsakem ovoju navedena nevarna doba ali karenc dotičnega sredstva (tempo di carenza). Ker je poznavanje karence zelo važno, je nujno, da vemo o njej kaj več.

Sodobna sredstva, ki jih uporabljamo kot prašila ali škropila proti raznim zajedavcem na rastlinah, niso na zraku obstojna, pač pa se po opravljenem škropljenju začno razkrajati ali razgubljati tako, da čez nekaj časa niso več nevarna človeku niti domačim živalim. Število dni, ki poteče od zadnjega škropljenja do izgube učinkovitosti določenega sredstva, imenujemo nevarna doba ali karenc. Npr. znani DDT ima karenc 15 dni; to pomeni, da ostane DDT po opravljenem škropljenju učinkovit 15 dni in zato nevaren za človeka. Na to moramo paziti predvsem takrat, ko se bliža čas za pobiranje pridelka, ki je namenjen za potrošniko. Če bi npr. morali škropiti proti nekemu zajedavcu 10 dni pred nabiranjem, ne smemo rabiti sredstva, čigar karenc je npr. 15 dni, ker bi se njegov strupeni učinek ne razgubil v 10 dneh ampak šele v 15. V takem primeru bi nabirali zastrupljen pridelok, ki je lahko nevaren za potrošnika. Odgovornost za vse posledice nosi tisti, ki je nepravilno rabil kemično sredstvo. V našem primeru bi morali izbrati sredstvo, ki ima karencno dobo krajšo od deset dni.

Ta previdnost je nujno potrebna pri zelenjavi, sadju in drugih poljščinah, ki so namenjene za človeško ali živalsko hrano. Na karenc pa se ni treba ozirati pri uporabi teh sredstev na cvetlicah in industrijskih rastlinah.

Za lažje izbiranje pri nakupu antiparazitarnih sredstev naj kot primer navedem karencno dobo za nekatera sredstva, iz katerih so izdelani pripomočki, ki jih najdemo v trgovini pod različnimi imeni: Azinfos 20 dni, Captaro 15, Sevin 7, DDT 15, Rogor (Dimetoato) 20, Lindano 15, Malathion 20, Parathion 20, TEPP 5, Thiram 7 dni itd. Potem imamo sredstva, ki jih rabimo za razkuženje zemlje kot so Aldrin, Dieldrin, Eptacloar, Endrin itd. Zanje ni mogoče določiti karence, ker v zemlji počasneje razpadajo. V lahki, zračni zemlji razpadejo prej, dočim se v težki, nezračni zemlji obdržijo dalj časa in rastline jih vsrkajo v večji meri.

Karenc zgubi svoj pomen, če pade dež in izpere škropilo z rastline. Vendar tudi to ne velja v vseh primerkih kot npr. za sistematike, ki prodrejo v rastlino in zastrupijo vso notranjost; takrat ostane pripomoček kljub temu učinkovit za vso dobo karence. Pri škropljenju se moramo zavedati, da pri nepravilni uporabi ni v nevarnosti samo naše zdravje, pač pa smo odgovorni za vse posledice, ki bi nastale s prodajo zastrupljenih pridelkov drugim osebam. Zato bo treba odslej strogo paziti na karenc ali nevarno dobo antiparazitarnih sredstev, ko se bliža čas za nabiranje pridelka.

Inž. Janko Košir

»Majnica« v Dolini

V nedeljo 3. maja in sledeči ponedeljek so dolinski fantje in dekleta organizirali tradicionalno »Majnico« z bogatim in pestrim kulturnim sporedom. Dobro je bilo preskrbljeno tudi za zabavo in prigrizek. Od sobote do torka je bila tudi občinska razstava domačih vin.

izšlo »Duhovno življenje« na šestnajstih straneh in z ovojnim listom. Dopsnikov je bilo dovolj.

Ko se je vrnil g. Kastelic iz Evrope, sem izročil revijo spet njemu. On je nato odšel za nekaj mesecev v mesto Rosario, da tamkaj pripravi izredno številko, posvečeno Jugoslovanom v tem mestu in okolici, tako da sem jaz izdal še »Duhovno življenje« za december in za božič 1936.

Nato je prišlo do zastoja v rednem izdajanju. Sele februarja 1937 je izšla pričakovana rosarijska številka, nato velikonočna, ki je tudi bila cela knjiga lepega branja in nato še v juniju pod naslovom »Slovensko deklet«.

G. Kastelic je bil vse preveč velikopotezen. Jaz mu kar nisem mogel slediti v njegovih tiskarskih podvigih, ki so zahtevali obilico denarja. Ko se je izčrpalo vse, kar je prinesel iz Evrope, je spet ostal suh in brez možnosti nadaljevanja. Zopet sem moral zgrabitati jaz in sem izdal štiri mesečne številke do konca leta 1937, pa v drugačnem formatu.

(Se bo nadaljevalo)

Zadnja seja goriškega pokrajinskega sveta

Tudi goriški pokrajinski svetovalci so zaključili svojo mandatno dobo. Zadnja seja — bila je pravzaprav le nadaljevanje predzadnje seje, ki se je vršila teden prej — je trajala celih šest ur. Do dveh zjutraj so svetovalci razpravljali in sklepali o številnih točkah obširnega dnevnega reda. Debata je bila včasih burna in ostra.

Važna točka so bile volitve v Upravne svete bolnišnic v Trzinu, Gradežu in Krmini. Preden je prišlo do glasovanja, je odbornik PSI nervozno tekal do ostalih načelnikov levega centra (DC in PSU); baje so hoteli socialisti spremeniti dogovor, ki je bil sklenjen med strankami levega centra glede na številčno porazdelitev mest v Upravnih svetih (vsaj tako se je izrazil načelnik skupine DC). Vendar ostala dva partnerja nista hotela popustiti. Posledica je bila, da socialisti niso hoteli oddati glasu zastopniku PSU za Krmin, ki je bil Slovenec Gradnik.

Precej burna je bila razprava ob komunistični interpelaciji o prijavi sodišču nekaterih delavcev zaradi izgrediv med stavkami.

Ko se je razpravljalo o odobritvi obračuna za leto 1968, so se komunisti in PSUUP izjavili proti odobritvi, ostali pa so obračun odobrili. Ob tej priliki se je svetovalec prof. Kranner zahvalil predsedniku in odbornikom za objektivnost, ki so jo pokazali, kadar so se obravnavali problemi, ki so zadevali slovensko manjšino; izrazil je tudi upanje, da bo to sodelovanje in razumevanje trajalo tudi v prihodnji mandatni dobi.

Mnogo časa se je razpravljalo o spremembi Pravilnika za osebje tehničnega urada, ki jo je predlagala Uprava: mesto predvidenega drugega inženirja s funkcijo

Kjuder, Tržačan, zaveden Slovenec, tudi javni delavec prvega reda v argentinskih slovenskih vrstah, urednik in predsednik ter igralec v društvu »Tabor«, ki se je pozneje združilo s »Prosveto«.

Ko sem leta 1958 obiskal domovino, sem poiskal tudi dr. Cankarja. Neizmerno je bil vesel mojega obiska in sodim, da sem doprinesel nekaj k temu, da je nazadnje umrl spravljen s Cerkvijo komaj štirinajst dni po mojem zadnjem obisku.

PRVO SLOVENSKO ROMANJE V LUJAN

Lujan (izg. Luhán) je argentinsko Marijino narodno romarsko svetišče, 60 km daleč od Buenos Airesa. Tedaj je še bilo daleč zunaj v pampi. Mnogočje romajo tja vse dni in tudi Slovenci so romali že prej, le da so bili priključeni na hrvaško romanje.

Leta 1936 je pa naša skupnost narasla že toliko, da smo lahko tvegali lastno romanje. Preskrbel sem romarski vlak in razprodal samo 600 vozniških listov. Vreme je bilo krasno in razpoloženje radostno. Z nami je bila tudi večina osebja na poslaništvu in vsi trije slovenski duhovniki.

† Msgr. Janez Hladnik

76 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Slovenci so pri njem imeli vedno lep sprejem in so mu tudi nudili uspešno sodelovanje. Na javnih prireditvah, ki so imele državni značaj, je naš pevski zbor dajal slovesnostim posebno kategorijo. Bili so zato deležni ne le priznanja, temveč tudi pravice udeležbe na mnogih banketih.

V diplomatskih krogih je užival velik ugled kot moč širokega obzorja, ki je popolnoma obvladal francoski in angleški jezik.

Pod njegovim vodstvom je kubanski poslanik, menda pesnik, prevedel nekatere Prešernove pesmi, posebno tisto lepo »O Vrba, srečna vas domača«, katera je pa bila vame obenem izraz domotožja, ki ga je dr. Cankar trpel zaradi svojega preloma s Cerkvijo.

Cankarjeva desna roka je bil dr. Viktor

Duhovni šopek za sv. očeta

Apostolstvo molitve v Gorici je zamislilo akcijo duhovnega šopka molitev in dobrih del za sv. očeta, ki bo obhajal letos 29. maja petdesetletnico mašništva. Prav je, da se ob tej priliki tudi mi spomnimo poglavarja sv. Cerkve in mu pomagamo pri njegovem težkem delu vodstva Cerkve v teh razgibanih časih.

Sv. oče sam je prejšnjo nedeljo med opoldansko molitvijo z verniki, zbranimi na trgu sv. Petra povedal, da bo na binkoštni praznik posvetil pred cerkvijo apostola sv. Petra veliko število novih duhovnikov iz vseh dežel in jezikov sveta, ki se bodo dali z daritvijo svojega mladega življenja na razpolago delu za zveličanje duš in ob papeževem zlatega mašniškega jubileju praznovali velično Kristusovega duhovništva.

Apostolstvo molitve v Gorici vabi vse naše verne ljudi, posebno pa še otroke in mladino, da se pridružijo tej akciji in z dobrimi deli ter z molitvijo podprejo sv. očeta, ki nosi veliko odgovornost za božje kraljestvo na zemlji. Tako bomo skupno izpričali zvestobo Kristusu in njegovemu namestniku na zemlji in tudi zvestobo izročilom naših prednikov, ki so naš narod ohranili skozi dolga stoletja tesno povezan s skalo, na katero je Kristus sezidal svojo Cerkev.

Tiskovine za duhovni šopek lahko dobite pri vodstvu Apostolstva molitve v Alojzjevišči. Listke je treba pobrati v nedeljo 31. maja na praznik Marije Kraljice sveta med sv. mašo pri darovanju in jih potem poslati na vodstvo.

Občni zbor SKPD »Mirko Filej«

V sredo, 29. aprila je Slovensko katoliško prosvetno društvo »Mirko Filej« v Gorici imelo svoj XIII. občni zbor, odkar deluje. Udeležba članov je bila še kar dobra, zlasti ker je bilo vreme vse prej kot ugodno.

Občni zbor je vodil dosedanji predsednik društva dr. Andrej Bratuž, poročilo o društveni dejavnosti pa je podal tajnik Jože Jurak. Društvo je v zadnji poslovni dobi pripravilo osem kulturnih večerov, bilo pobudnik za več gledaliških in koncertnih gostovanj ter nastopov in gojilo pevsko kulturo potom mešanega zbora »Lojze Bratuž«.

Pri volitvah novega odbora so bile predložene tri liste. Zmagala je odborova z Viktorjem Prašnikom na čelu. Pri delu

ga bodo spremljali kot odborniki: dr. Andrej Bratuž, Jože Jurak, Zora Piščanc, Jože Vižintin, Mirjam Obljubek, Ivo Ambrožič, Bruna Gonkič in Franka Zgavec. Nadzorstvo je bilo poverjeno dr. Francu Močniku in Cirilu Koršiču, razsodišče pa sestavljajo Ljubka Šorli Bratuževa, Nardko Antonič in Maks Debenjak.

Pri slučajnostih je bilo govora o tem, v čem naj bi novi odbor še posebej razvil svojo dejavnost (gledališki nastopi, več skupinskih potovanj, vključitev folklorne skupine v okvir društva) ter o problemih, ki zadevajo zbor »Lojze Bratuž«. O tem je izčrpno spregovoril njegov dirigent prof. Stanko Jeričijo.

Občni zbor je potekel v prijetnem ozračju in v iskreni volji, dati društvu nov zamah in skupno pomoč pri izvajanju nalog, ki si jih bo zastavilo. Novemu odboru želimo veliko uspehov ter vztrajnosti pri izvedbi programa, ki si ga je začrtal.

Dan turizma

Po sklepu goriškega nadškofa msgr. Cocolina se bo letos praznik Gospodovega vnebohoda 7. maja obhajal kot »Dan turizma«. Katoliška Cerkev vedno bolj čuti, da je treba tudi turizmu vključiti v dušno pastirstvo, saj zadeva praksično še skoro vsako župnijo. Počitnice so postale družbeno dejstvo, kajti poleg tega, da nudijo telesni in duševni počitek, pomenijo vedno bolj zbiranje novih izkušenj izven rednega življenja, ki ga ljudje imajo v svojem običajnem okolju. Zato je tudi Kongregacija za kler, ki ji načeluje kardinal Villot, izdala poseben turistični priročnik, ki govori o tem, kako poskrbeti, da bo turist tudi v času počitnic ohranil svoj stik z Bogom in se duhovno obogatil.

Iz politične dejavnosti v predvolilnem obdobju

Vse stranke se živahno pripravljajo na bližnje upravne volitve, ki bodo po vsej Italiji 7. junija letos. Na Goriškem so politične sile že začele s tehničnim in organizacijskim delom za predstavitev kandi-

Materinski dan v Steverjanu. V nedeljo 10. maja bo v Steverjanu materinski dan, združen z razstavo risb in ročnih del, ob 16,30 pa zaključna prireditev v Župnijskem domu.

Osnovnošolska mladina iz Standreža vabi starše in prijatelje v nedeljo, 10. maja ob 19,30 v župnijski dom na

MATERINSKO PROSLAVO

Program bo pester.

datnih list. Sem spada zlasti pobiranje podpisov, ki so potrebni za vložitev list.

Tudi Slovenska demokratska zveza je v glavnem zaključila s pobiranjem podpisov tako v mestni občini kot v ostalih občinskih goriške pokrajine. SDZ bo predstavila svojo kandidatno listo za pokrajinski svet ter za goriški občinski svet. V ostalih slovenskih občinah bodo krajevne organizacije enako predstavile svojo slovensko listo.

Prejšnji teden se je sestel svet Slovenskega ljudskega gibanja v Gorici ter razpravljalo o volitvah, zlasti še o kandidatih listah. Svet SLG je dal mandat izvršnemu odboru ter delegatom v SDZ, da iznesejo izražene težnje na pristojnih forumih. Sestel se je tudi odbor SDZ v Gorici, ki je pretresel sedanjí položaj ter nakazal potrebne rešitve in določil smernice za volilno akcijo.

Izlet gimnazije-liceja in učiteljsišča v Toskani in Umbriji

Dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Gorici, gimnazije-liceja in učiteljsišča, so bili s skupino profesorjev v dnevi od 23. do 26. aprila na šolskem izletu v Toskani ter Umbriji. Najprej so si ogledali Arezzo z njegovimi zgodovinsko-umetniškimi zanimivostmi, kjer so tudi vse tri dni prenočevali. Sledil je obisk Siene, ki spada gotovo med najlepša srednjeveška mesta. Tu so si goriški izletniki ogledali zlasti znano gotsko katedralo, poleg tega pa še mestno hišo in muzej, ki je zelo bogat na delih velikih umetnikov toskanske in umbrijske šole. Obiskali so tudi baziliko sv. Dominika. Naslednji dan je bil posvečen obisku Umbrije. Mimo prostranega Trazimenskega jezera so se goriški dijaki in profesorji podali v Perugia, kjer so si ogledali arheološki muzej ter znani Palazzo dei Priori z bogatimi umetniškimi deli. Isti dan so šli tudi v Assisi, ki nudi obiskovalcem nešteto duhovnih ter umetniških užitkov. Tu so zlasti občudovali baziliko sv. Frančiška z znamenitimi Giottovimi freskami.

V nedeljo so se po slovenski maši v Arezzo na poti domov preko apeninskih vzpetin ustavili še v Markah, in sicer v Urbino. V Raffaelevem rojstnem mestu so si ogledali mogočno vojvodsko palačo rodbine Montefeltro, ki kot utrdba kraljuje nad vso mestno okolico. Pot nazaj je goriške izletnike vodila mimo jadranske obale skozi Rimini ter ob Ravenni proti domu. Izlet je potekel v zelo prijetnem vzdušju, k čemur sta pripomogla tudi zelo lepo in ugodno vreme ter dobra volja vseh udeležencev.

Izlet Zavoda sv. Družine

Tudi letos je pripravilo vodstvo Zavoda sv. Družine v Gorici za svoje gojence in gojenke, za bivše zavodarje in za njih družinske člane zanimiv majniški izlet. Cilj je bilo romarsko svetišče Zalostne Matere božje (Beata Vergine della Corona) v skalni steni pogorja Monte Baldo 774 m nad morjem. Kdor v tem svetišču še ni bil, si bo težko predstavljal, kako drzno je bila zgrajena ta cerkev in na kako nemogočem kraju. Je res ena najbolj nenavadno ležečih in slikovitih božjih poti v Evropi.

Po sv. maši, ki je zaradi lepega petja pritegnila tudi navzoče italijanske romarje, je sledil postanek na kraju Spiazzi (900 metrov) nad svetiščem. Popoldne je pot vodila h Gardskemu jezeru, v Peschiero in v Marijino božjo pot Madonna del Frassinio tam v bližini. Zadnja postojanka je bila Marijina cerkev na Monte Berico nad Vicenzo. Dan, ki je bil poln doživetij, je potekel v najlepšem družinskem vzdušju in vse udeležence na vso moč zadovoljil. Vsi so bili hvaležni Bogu in pobudnikom izleta za prijetno in posrečeno izbrano pot.

Spet oskrunjen spomenik

V času, ko je vsa Italija praznovala dan vstaje in dokončni zlom fašizma, so neznanci, gotovo fašistično usmerjeni, pod okriljem noči od 28. na 29. aprila oskrunili spomenik bazoviškim žrtvam. Popolnoma so uničili ploščo z Mitosevim priimkom, poškodovali pa ploščo, posvečeni spominu Bidovca in Marušiča.

Zeleti bi bilo, da bi oblasti nekoliko bolj zavzeto poiskale krivce, kajti te vrste skrunitev se vse prepogosto ponavljajo. Do zadnje je prišlo leta 1956. Ta nizkotna dejanja pričajo, da so med nami še vedno ljudje, ki sovražijo vse, kar je slovensko in odobravajo tiste, ki so pod fašizmom trpinčili slovensko ljudstvo.

Kaj je s škofom Slomškom?

Ze večkrat sem slišal in bral, da gre delo za Slomškovo beatifikacijo zelo počasi. To ni nič posebnega, saj je počasno reševanje raznih zadev vsakdanji kruh. Zelo sem se začudil in se tudi nekoliko razsrdil, ko sem slišal, da Slomškove spise pregledujejo že več let, a da delo še ni končano. Spise morata pregledati dva cenzorja: najprej eden, potem drugi. A spisov ni pregledal niti prvi cenzor.

Ali res ni mogoče dobiti človeka, ki bi delo hitro opravil? Saj Slomšek ni pisal učbenikov za univerze in ni razlagal Aristotela, kar bi zahtevalo večletnega branja in tuhtanja!

Kdor ima delo v rokah, naj vendar pohiti!

L. SK.

RADIO TRST A

Spored od 10. do 16. maja 1970

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.
Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za harfo. 11.15 Odaja za najmlajše: G. Fanciulli: »Cvet«. Drugi del. 11.50 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 N. V. Gogolj: »Kvartopirci«, enodejanka. 17.30 Pri naših pevskih zborih. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filmov in revij. 20.30 Iz slovenske folklore: Ljudske pesmi.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 17.55 Obletnica meseca: »Bakteriolog Robert Koch ob 60-letnici smrti«. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »G. Schiff« iz Chioprisa-Visconeja. 20.35 Pesmi od vsepovsod. 21.05 Pripovedniki naše dežele: A. Rebula: »Mladost na gmajni«. 21.50 Slovenski solisti: Tenorist Gašper Dermota.

Torek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. Granados: Goyescas. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Humor v slovenski literaturi (4) »Miloš Mikeln«. 19.40 Zbor »Valentin Vodnik« iz Doline. 20.35 Janáček: »Zadeva Makropulos«, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Ema Abrami«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 19.15 Higiiena in zdravje. 19.25 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 »Družinski obzornik«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambel na Radiu Trst. 17.35 Jevnikar: »Slovensčina za Slovence«. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Papanadopulo: Fantazija. 19.10 »Pisani balončki« - radijski tednik za najmlajše. 20.35 I. Calvino: »Argentinska mravlja«. Dramatizirana zgodba.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Italijanska zakonodaja o ženi po letu 1948. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 18.30 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 19.25 Prijubljenne melodije. 20.50 Koncert operne glasbe. Igra orkester Glasbene Matice iz Trsta.

Sobota: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Iz starih časov. 13.30 Glasba po željah. 16.10 Operetne melodije. 16.30 G. C. Croce: »Bertoldo«. Prvi del. Izvajajo dijaki slovenskih višjih šol v Trstu. 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Ženski vokalni kvartet iz Ljubljane. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Boljuncu. 20.35 Teden in Italiji. 20.50 S čitalniških odrov: R. Murnik: »Med dvema stoloma«. Izvaja Radijski oder. 21.40 Vabilo na ples.

OBVESTILA

Romanje v Drežnico k cerkvi Srca Jezusovega priredi AM v Gorici v nedeljo, 24. maja. Vrnitev po dolini Idrije in podrobnejši obisk Idrije, kjer bo tudi kosilo. Priglasiti se je treba do 17. maja izključno le v zakristiji cerkve sv. Ivana pred ali po šmarnicah, ki so vsak večer ob 8. uri.

Obvezno cepljenje proti pasji steklini. V toku je v goriški pokrajini cepljenje psov proti steklini, ki se bo končalo 15. junija. Obvezno je za vse vrste psov, ki niso bili cepljeni lani. Pristojni veterinarski izvedenec izda ob cepljenju zadevno potrdilo. Treba je plačati 350 lir.

Slika škofa Slomška. Rimski urad za razglasitev škofa A.M. Slomška svetnikom (msgr. dr. Franc Segula) je izdal stensko sliko škofa A.M. Slomška, delo slikarja Kregarja. Slika je lepa, čeprav nekoliko draga (500 lir) in bo služila za širjenje zanimanja za našega »svetnika«. Naj le pride v naše domove!

V nedeljo, 10. maja ob 17. uri bo v novi dvorani župnijskega Mladinskega doma v Doberdodu

PROSLAVA MATERINSKEGA DNEVA

s pravljico štiridejanka »Sirota Jerica«
Vabljeni!

DAROVİ

Za cerkvico sv. Cirila in Metoda v Stojakovem: Mi 10.000 lir; D.K.B. 1.000 lir; M. Avber 3.000 lir; A. Princič 2.000 lir; R. M. (Rupa) 2.000 lir; N. N. zdravnica 50 N din; Tržaj Pavla (Trst) 2.000 lir; Cerne Antonija 5.000 lir; Milka M. 5.000 lir; prof. Marija Blasina 5.000 lir; N. N. 5.000 lir; G. P. 100 N din.

Za Zavod sv. Družine: Ob drugi obletnici smrti nepozabne sestre daruje sestra N. N. 5.000 lir; B. L. 5.000 lir; Brezavšček Marija v spomin pok. Marije Humar 2.000 lir; N. N. 5.000 lir.

Za župnijski dom v Steverjanu: Družina Perše v spomin pokojnega očeta 10.000 lir; namesto cvetja na grob pok. Antonu Humarju: Suzana Humar 5.000 lir, Anton Vogrič 4.000 lir, družina Tonut iz Kaprive 6.000 lir, Klub 3 P 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: Slavko Klanjšček namesto cvetja pok. Tereziji Humar 10.000 lir; Fani Humar vd. Komjanc namesto cvetja na grob pok. bratu Antonu Humar 5.000 lir; Alma Klanjšček namesto cvetja na grob pok. stricu Antonu Humar 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Dne 21. aprila smo pokopali našo drago mamo

Terezijo Devetak

Iskreno se zahvaljujemo gg. Stanku Zerjahu in dr. Metodu Turnšku za vodstvo pogreba, pevskemu zboru za žalostinke, darovalcem cvetja ter vsem farnom, prijateljem in znancem, ki so se poslovlili od drage pokojnice.

Žalujoča družina Devetak
p. d. Cotova

Vrh, 23. aprila 1970

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

GORISKI SLOVENSKI VOLIVCI!

V nedeljo, 7. junija bodo občinske in provincialne volitve. Slovenska demokratska zveza (SDZ) predloži kandidatne liste s tradicionalnim znakom lipove vejice! Za uspeh volitev pomagajte vsi in prispevajte tudi v volilni sklad!

VOĐSTVO SDZ V GORICI

Notranjost nove dvorane v Doberdodu. Spodaj goriški nadškof msgr. Cocolin na dan blagoslovitve dvorane 30. marca 1970, ko govori zbranemu občinstvu in izreka najboljše želje za uspešno poslanstvo novih prostorov

